

МЕРЕЖЕВА ВЗАЄМОДІЯ ЯК ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ОКРУЗІ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ

В. В. Мелешко, к. пед. н.

Мережева взаємодія — це стійка, організаційно оформлена діяльність освітніх закладів між собою та суб'єктами зовнішнього середовища (закладів культури, спорту, організацій, установ та ін.) з метою ефективного використання сукупного потенціалу цих закладів, їхніх ресурсів для підвищення якості профільного навчання та рівня підготовки випускників до подальшого самовизначення, професійного вибору відповідно до їхніх намірів та потреб ринку праці.

Реалізація експериментальних моделей мережевої організації профільного навчання в освітньому окрузі підтвердила, що об'єднуючим компонентом були принципи взаємодії суб'єктів спільної діяльності, не зважаючи на модифікацію моделі, її структуру чи мету.

У більшості моделей цільовий компонент мережевої взаємодії орієнтовано на забезпечення широкого вибору форм профільного навчання та підвищення якості освіти. Серед більшості завдань виявлено такі: підготовка учнів до повноцінної та ефективної участі у суспільній та професійній сферах життя сучасного суспільства (67,5 %), задоволення потреб у широкому виборі форм профільного навчання (56,5 %), забезпечення умов для ефективного використання ресурсного потенціалу суб'єктів освітнього округу (67,2 %) та інше.

Як свідчать результати експериментальної перевірки моделі мережевої організації профільного навчання, керівники загальноосвітніх навчальних закладів перевагу надавали таким її компонентам, як інформаційному, управлінському, моніторинговому.

Інформаційний блок передбачав забезпечення контенту щодо змісту, видів та форм профільного навчання, процедур і шляхів отримання додаткових освітніх послуг, наявність та якісний склад педагогічного персоналу, можливості ресурсного забезпечення освітньої мережі, створення банку даних щодо змісту та форм позакласної та позашкільної роботи у контексті профільного навчання та інше.

Управлінський блок охоплював процедури організації цілісного освітнього простору, комплексного планування спільної діяльності структур мережі, розроблення пакету документів організаційного характеру (угоди, накази, розпорядження та ін.) з визначенням цілей, ролі, відповідальності кожного за взяті зобов'язання.

Моніторинговий блок представлено узгодженими критеріями оцінки результатів організації профільного навчання, якості освітнього процесу, процедур виміру рівня задоволеності результатами організації навчання старшокласниками, оцінки результатів профільного навчання їхніми батьками тощо.

Незважаючи на те, що у практичному моделюванні мережевої організації профільного навчання в освітньому окрузі одні керівники надавали перевагу управлінському блоку, інші — інформаційному, спільними були завдання, що стосувалися ефективного використання ресурсної бази, кадрового та науково-методичного забезпечення.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОНТЕКСТ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ОСВІТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

М. О. Топузов, к. екон. н.

Виявлено, що трансформаційні процеси у різних сферах суспільства перебувають у тісному взаємозв'язку із закономірностями становлення сучасного етапу його розвитку — інформаційного суспільства — і значною мірою детерміновані ними. Таким чином констатуємо взаємозалежність між інформаційною, освітньою та економічними галузями, що полягає у запровадженні інформатизації, інформаційних процесів і різних сучасних інформаційних інструментів, використанні інформаційних технологій, управлінських інформаційних систем, АСУ, інформаційних ресурсів управлінського та освітнього призначення задля сприяння вирівнюванню дисбалансу між традиційними та інноваційними векторами їх розвитку, випередженню й подальшому зростанню інформаційно-комунікаційної взаємодії в інформаційному суспільстві. Дж. Стіглер у другій половині ХХ ст. розробив концепцію вибору в умовах невизначеності, що в цілому зводилася до загального випадку неокласичної моделі вибору в умовах досконалої інформації, тим самим започаткувавши зародження економічної теорії інформації, концепцій побудови інформаційного суспільства та його складників.

Сучасні концепції інтерпретують інформаційне суспільство на основі аналізу конкретних пропозицій ринку, інформаційної індустрії, споживачів послуг, що актуалізує спрямування державної політики на максимальну координацію дій задля розроблення та по-